

“జరగండి వెనక్కి జరగండి...” అరుస్తున్నాడు కండక్టరు. బస్సులో తొక్కిసలాట ప్రారంభమయింది. ఎంత జరగాలని ప్రయత్నించినా శరీరానికి శరీరానికి మధ్య రాపిడి తప్ప నిల్చున్న చోటునుండి అరంగుళం కూడా కదలేక పోతున్నారు.

పూల వాసన, చెమట కంపు, చుట్టూ వాసన-అన్ని వాసనలూ ఏకమై భరించలేని దుర్గంధం క్షుధతోంది బస్సులో.

“అంటే దూపిగం గూలిలా వుంది గురూ!”

“చ! దూపిగం గూలికి ఇంత అందమైన పెళ్ళవాలి ఏ ఏదీందేమిటి.”

“అంతేనంటావా?”

“ఇచ్చితంగా!”

అతి కష్టం మీద తల వక్కకు తిప్పి చూసింది తులసి. ఆమె వెనుక నలుగురు యువకులు నిల్చుని తులసివైపు కిక్కిరిస్తూ మామూలు కాలేజీ వాళ్ళుగా నాటిలో ఓ యువకుడు దాదాపు ఆమె వీపుకి ఆసుకుని నిల్చునున్నాడు. ఒక్కసారిగా శరీరం జలదరించింది. ముందుకు జరగాలని ప్రయత్నించింది కానీ ఫలించలేదు. చేసేదిలేక తన ముందే నిల్చున్న భర్త శరీరానికి అంటుకుపోయింది.

- ఆ యువకుడు మెడను కొత్త ముందుకు వంచి ఆమె తలలోని మల్లెపూలను నానన మామూలు మత్తగా కట్టి మూసుకున్నాడు.

లవ్ నైజర్

శామియాల క్రికెట్ క్లబ్

“రాస్కెల్” తనలో తానే గొలుక్కుంది.

“మన నత్యం చాలా అదృష్టవంతుడు. నిల్చుని ప్రయాణం చేస్తున్నా న్నర్థానం అంచల దాకా వెళ్ళిపోతున్నాడు” నలుగుర్లో ఒకడు కామెంట్ చేశాడు. ఆ డోకు బోకుకి భయం వచ్చేరు అతని స్నేహితులు.

నత్యం కుడికాలు చెప్పును విడిచి పాదాన్ని కొంచెం ముందుకు జరిపి మృదువుగా తులసి పాదాన్ని తాకాడు.

పాము కాల్యమీదనుండి వచ్చిన దూసుకు పోయినట్లుగా ఉలిక్కినదేమిటా. పాదాన్ని ముందుకు కదల్చాలని ప్రయత్నించింది కానీ ఉప్పచోటు నుండి రచ్చంత కూడా కదలలేదు. నివ్వబోయింది మిన్నకుండి పోయింది.

ఆమెలో వివిధమైన తిరుగుబాటు లాంటివి దానిలో అతని వీచ ప్రవృత్తి వేగ ప్రేమిపోయింది. తెలియని ఉద్యోగంలో రోమాలు నిక్కబోతున్న కున్నాయి. చూపుడు బేలిలో ఆమె నవ్వుట నడుంపై ఒంపు తిరిగిన మడతలో చిన్నగా పాడిచేడు. కెళ్ళున అరవబోయిందామె. కానీ సిగ్గులో గొంతు దాటి రాలేదు. వేళ్ళ భర్తను తట్టి పిలిచి చెవిలో నవ్వుగా చెప్పింది తులసి-

“ఏవండీ! నా వెనుకన్నా కోతిమూక భరించ రాని వెధవ్యాలు చేస్తున్నారు.”

“తులసి! పినిమా తీయటాల్ల వద్ద, బమ్మిల్లీమ ఇలాంటివి తప్పవు. ఒక్క గంట ఒక్క వహించు. మన తీరు నచ్చేస్తుంది.”

అశ్రువేయిందామె. బహుశా అంతగా

రచయిత చిరునామా
అనపర్తి రాంబాబు,
ఇంటి నెం. 3-24-13, మార్కండరాజుపేట,
తూని - 533 401.

అశ్రువేయింది ఆమె జీవితంలో అది తొలి సారేమా!

“నరే మీరన్నట్లుగా గంట నేను ఒక నడతాను. అవక మేమి గర్భవతివైతే తండ్రి మీరు కావాలి మాత్రాన అశ్రువేయిందేమీ లేదు” అందామె కోసంగా.

ఆ మాటలో నరే ముగడయితే చెట్టువలెనైన మీద చరిచివట్టులు గుండె ఎండొ పొరుషం పొంగుకొచ్చేది. తులసి అశ్రువేయివట్టుగా భర్తలో రైత్యం, తెగింపు ముచ్చుకైనా కనిపించ లేదు.

ఒకనాళ్ల రైత్యమొచ్చి వారికి ఎదురు తిరిగినా ‘అందరూ తన భార్యని నరేక్షగా చూస్తారు. దానిలో తనకు తీరని నరువువస్తం. ఈ విధంగా ఇందరి దృష్టిలో నడకంటే ఓ గంట నోరు మూసుకొని తిరుకుంటే ఏ గొడవావుండదు’ ఇదీ అతడి ఆలోచన.

అతను నరువువస్తం గూర్చి ఆలోచించాడే కానీ తన భార్య ఆ కోతిమూక చూపుంకు, వేస్తంకు వివిధంగా రేవే చేయబడుతుందో ఆలోచించలేకపోయాడు.

తను అంత బలమైన మాటవ్వాక కూడా భర్తలో వివిధమైన ప్రతివందనా లేకపోవడంలో కొంత సిగ్గు నడిందామె. తర్వాత అతని ముఖం లోకి చూసింది.

ఆ చూపులో అతనికి దొరికిన భావం- “అనమర్దూడా” అని.

బమ్మి ఆగింది!

ఎంత మంది దిగారో అంతకు రెట్టంపు జనం బమ్మిలోకి చొరబడ్డారు. లేచి ఉల్లాసాన్ని నింపుకొని నేటి తెలుగు పినిమా నంగీ తలలా రొద వేసుకొంటూ మళ్ళీ బయలు దేరింది బమ్మి.

కండక్టర్ “జరగండి-వెనక్కి జరగండి...” అని అరుచుకుంటూ టక్కెట్లు కట్ చేయటానికి వస్తుండటంలో ప్రయాణికులలో తొక్కిసలాట, తిట్లూ ప్రారంభమయింది. జనంలో ఎవరో తన కాలును తొక్కేయటంలో తిట్ల యుద్ధానికి దిగిందో మునలమ్మ. అంతలోనే ఎవరో ఆమెకు నర్తి చెప్పసాగారు.

నలుగురు యువకులలో ఒకడన్నాడు-

“ఒరేయీ! ఒక మంచి బోక చెప్పనా!”

“చెప్పనామీ” ఏక కంఠంలో అన్నారు మిగతా వారు.

అతడు ఉల్లాసంగా చెప్పసాగేడు-

“ఒక యువకునికి ‘ఎదురికటావిడ వివిధంగా గర్భవతి అయిందో?’ అనే నందేహం కలిగింది. తన నందేహా వివృతి కోసం ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాడు. ఆ నమయంలో ఆమె భర్త ఇంటవద్ద వున్నాడు. ముందు గదిలో పేవరు చదువుకుంటున్న ఆమె భర్తను నిలదీసి అడిగేడు-‘మీ భార్యకు గర్భం వివిధంగా వచ్చిందో తెలియటం లేదు నాకు. మీకేమైనా తెలుసా? తెలిస్తే వాక్కాస్త చెప్పండి’ అన్నాడు. అది విన్న ఆమె భర్త అతని వంక కోసంగా చూడసాగేడు. ఆ యువకుడు కంగారు పడ్డా ‘అపోఁ అలా కోప్పడకండి. కేవలం ఒక్క ముద్దుకే గర్భం వస్తుందన్న విషయం నేనెక్కడా వివలేదు’

అన్నాడు. ‘ఒక ముద్దేవిట్?’ అన్నాడామె భర్త. ‘మరి మీ భార్య వాకిచ్చింది ఒక్క ముద్దేగా...!’ అంటూ అవలు విషయం చెప్పేశాడు ఆ యువకుడు.”

అది విని అతని పెండ్రోలోపాటు ప్రయాణీకులలో కూడా కొంత మంది నవ్వారు.

తను చెప్పిన జోకోకి తానాశించిన రెస్పాన్స్ రావడంతో చెప్పరాని ఉల్లాసామొచ్చి ఏవేవో కబుర్లు చెప్పసాగేడు ఆ యువకుడు.

తులసి నెమక నిల్చున్న కుర్రవాడి పేరు నత్యం. జీవమున్న అజంతా శిల్పంలాంటి ఆమె శరీరంపై అతడి చేతి వేళ్ళు ఎక్కడెక్కడో వర్తిస్తుంటే ఆమె దివ్య వ్యరూపం సునమును

వూర్తిగా ఆ కమించుకుంది. ఆమె నవ్వుప వడుం మడతలోనుండి కొస్త కిందకు జారింది అతని దృష్టి. దాంతోపాటే వెయ్యి కూడా...

తులసి సునములో తీవ్రమైన నంచలనం. వరాలు మగాడి స్వర్ణ ఆమెకడే తొలిపారి. ఆ స్వర్ణము భరించలేక పోతోంది. “నాడు నిం చేసినా వర్ణాలేదు. అఖరకు గర్భం వచ్చినా నేను నీవో కాపురం చేయగలను” అని భర్త తనను గాలికి వదిలేసాడు. నాడు తననేం చేసినా భర్త కవవరం. అలాగని తను భరించకూడదు. ఇలాంటి వాడికి ఒకసారి గట్టిగా బుద్ధి వస్తే మరో అడదాని జోలికి వెళ్ళటానికి జంకు తాడు.

నిం చేయాలి?

తనేం చేసినా తన భర్తలో మార్పు రావాలి. తన జీవిత రక్షణ కవవం తన భర్త. తన భర్త ద్వారానే ఈ కోరి మూకకు బుద్ధి వెప్పాలి.

ఎంత రైర్యం వీడికి! ఒకరి ముక్కూ ముఖం ఒకరికి తెలియదు. అందరిలో పాటు. ప్రయాణం చేస్తూ తను పాంత వెళ్ళాం అన్నట్టు ప్రవర్తిస్తాడా!

కేవలం తననే కాదు, అందంగా కవింపించిన ప్రతి ప్రేమ ఇలాగే అవమానిస్తాడు. ఇదో వ్యాధి. అందంగా వున్న ప్రేమ వర్త ఈ వ్యాధి మేల్కొంటుంది.

వీడికి నరైన బుద్ధి వెప్పాలి.

కాదు! వెప్పించాలి.

చక చకా ఆలోచించింది.

వెంటనే తట్టెందో ఆలోచన. దానిని ఎలా అమలు పరచాలో ఒక్క క్షణం ఆలోచించి బుజాల మీదుగా తలను తిప్పి ఒరగా చూసింది తనను ఆమకొని నిల్చున్న నత్యం వంక. తర్వాత భర్త వంక చూసింది. అతను గమనించలేదు, ఎవో మాస్తూ నిల్చున్నాడు.

సురోపారి ఆమె వెంకీ చూసి ఆ యువ కుడ్డి మాస్తూ చిన్నగా నవ్వింది.

చవ్వన తలతిప్పి అన్నాడు చూపాడామె భర్త- తన భార్య ఆ యువకుడి వంక చూసి కప్పింపుగా నవ్వటం.

తామపాములా బుమ్మమంది కోసం. కళ్ళల్లో ఎర్రజీర, కపిగా నళ్ళు కొరుక్కున్నాడు.

‘ఆ పోకిరివాడికేదో బుద్ధి లేదనుకుంటే దీని క్కూడా బుద్ధి లేకుండా పోయింది. ఇప్పుడే వాడికి నరైన బుద్ధి వెప్పాలి తనలో కంస్లేయింట్ చేసింది. అలాంటిది ఇంతలోనే వాడిలో నిం చూసి లొంగి పోయింది? మొగుడ్డి

వక్కన పెట్టుకొని భయం భక్తి లేకుండా బరి తెగించిన దానిలా ఎవడో ముక్కా ముఖం తెలియని వాడికి శరీరాన్ని అన్యగించి కులుకు తుండా! అవలు తప్పంట్లా తవదే. వెనుక నిల్చుని తన భార్య అందర్నీ కొరుక్కులింబుంటే తను రైర్యంగా నాలుగు వడ్డంచేయవలసిందిపోయి వరువు గురించి ఆలోచించాడు....

ఇంత జరిగినా కూడా తను మాస్తూ ఊరుకుంటే ఇక ఎన్నటికీ తన భార్య దృష్టిలో అనమర్దుడుగానే మిగిలిపోతాడు తను.

ఏం చేయాలి ఏడివి? తీవ్రంగా ఆలోచించ సాగేడు ఆమె భర్త.

ఆమె వచ్చేక విజయగర్వంలో మరింత పే టేగిపోసాగేడు వర్యం.

అది చూసి అతని మిత్రులు వచ్చిగా మాట్లాడుకోసాగారు.

కుడి చేతిని రైర్యంగా ముందుకు చాసి ఆమె భుజాన్ని కుక్కున నొక్కాడు. కెప్పున అరవ బోయింది తులసి. కానీ అంతలోనే తనూ యించుకుని భర్త ముఖంలోకి చూసింది. ఆమె ఆశించిన మార్పు కనిపించింది.

“బ్లడ్ బాస్టర్!” అని కోవంగా తవలో లామ తిట్టుకుంటూ చప్పన భార్యను తన స్థానంలోకి లాగి తను భార్య స్థానంలో నిల్చున్నాడు. అంటే ఇప్పుడమె భర్త వర్యంకు ముందు నిల్చుని వున్నాడు.

ఆమె వచ్చిన తర్వాత అతని బుర్రలో ప్లాష్ లా వెలిగింది అయిడియా. అదే వని అతను ముందుగానే చేపివుంటే...?

అది చూసి కిక్కున్న వచ్చి కామెంట్ చేశాడు అతని పేహారులలో ఒకడు.

“గురుడుకి బ్రెయిన్ బాగానే వనిచేసిం ద్రోయే!” నగలబడి నవ్వేరు అతని పేహారులు.

కోవంలో అతని ముఖం జేపురించింది. వారు ఘోరంగా వరాభించబడుతుంటే చూడాలని మనము తహతహ లాడుతోంది.

‘ఇంకా నయం! తను ఇప్పటికయినా మేల్కొన్నాడు కాబట్టి నరిపోయింది. తర్వాత ఏం జరిగినా తను నిన్నవోయిడైపోవాలి. తన ఎదురుగానే తన భార్యలో నరసాలకు దిగుతాడా! ఎంత రైర్యం. ఈ తరహా మనుషులకి నరైన బుద్ధి లానాంటే నరైన ప్రాయశ్చిత్తం ఏమిటి...?

నీడ్ల మామూలుగా వరలకూడదు. బమ్మలో అందరూ చీ...చీ అంటుంటే తను చూడాలి. అప్పుడు కానీ మనము తృప్తి పడదు.’

శివారెడ్డికి అకాడమీ అవార్డు

విష్ణవాభిమానం ప్రకటిస్తూ, దాదాపు దశాబ్ద కాలంగా నిర్విరామంగా కవితలు రాస్తున్న ప్రసిద్ధ కవి శ్రీ కె.శివారెడ్డికి కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ 1990కి గాను అవార్డు ప్రకటించింది. ‘మోహనా, ఓ మోహనా!’ అన్న కవితా సంకలనానికి యీ అవార్డు లభించింది. అవార్డు క్రింద 25 వేల రూపాయల నగదునూ, అభినందన పత్రాన్నీ అకాడమీ శ్రీ శివారెడ్డికి అందజేస్తుంది.

దాదాపు అరడజన్ కవితా సంకలనాలను వెలువ రించిన శివారెడ్డిని అనుసరించిన వాళ్ళూ, అభిమానించిన వాళ్ళూ తెలుగు కవుల్లో ఎందరో వున్నారు. శివారెడ్డి అభిమానులే కాక, తెలుగు కవిత్వానికే గుర్తింపు లభించినందుకు సాహిత్యాభిమానులంతా సంతోషిస్తారు.

వారిపై వివిధంగా ప్రతికారం తీర్చుకోవాలో ఆలోచించ సాగేడతను. కోవంలో అతని కళ్ళు ఎర్ర బడ్డాయి.

ప్లాష్ లాంటి అయిడియా తకుక్కున మెరి సింది.

తనను ఎవరూ గమనించటం లేదని నిర్ధారణ చేసుకుని ప్యాంట్ జేబులో వున్న వర్యము నెమ్మదిగా బయటకు తీసి తన వక్కనే వున్న వర్యం చేతిలో చలుక్కున వర్యము పెట్టేసి వర్యకోసం అతనిలో పెనుగులాడుతున్నట్టుగా నటిస్తూ “దొంగ...జేబుదొంగ నా వర్యము కొట్టేయాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు” అని గట్టిగా అరిచాడు.

డ్రైనరులో నవో అందరూ అటువైపు చూసారు. ఇంకా అతనిలో పెనుగులాడుతూనే వున్నాడతను. తర్వాత అతని చేతిలో వర్యము లొక్కొని జేబులో పెట్టుకుంటూ “వీడు వచ్చి దొంగలా వున్నాడు. ఈ జనం, అదను చూసు కొని నా వర్యము కొట్టేశాడు. నమయానికి

నేను చూశాను కాబట్టి నరిపోయింది. లేకపోతే ఇందులో వున్న అయిదువేల రూపాయలు ఏడి వరమైపోను” అన్నాడు.

“వీళ్ళు నలుగురూ జేబుదొంగలే. ముగ్గురు మవల్లి కబుర్లలో పెడుతుంటే ఒకడు పని చక్కబెట్టసాగేడు. ఈ విధంగా పని మలువవు తుందని ఆలోచన” నిర్ధారించి చెప్పేరెవరో.

“ఒరి దొంగ వెధవ! అందుకేవలనా నా మెడలో గొలుసువంక అంత ఆబగా చూస్తున్నావు” నలుగురిలో ఒకడ్ని చీత్కారంగా అందో మునలమ్మ. ఒక్క క్షణం మతి పోయింది వారికి. ఏం జరుగుతోందో ఒక్క ముక్క అర్థం కావటం లేదు. నలుగురూ తెల్లబోయి చూస్తుం డగానే “కొట్టండ్రా...తప్పండ్రా... మళ్ళీ ఎప్పుడూ దొంగతనాల బోలికీ వెళ్ళకుండా బుద్ధి చెప్పాలి. అందుకే కొట్టండి...కొట్టండి... తప్పండి” సీచ్చిగా అరుస్తూ ప్రయాణీకులంతా నలుగురిపై తలో చెయ్యి వేశారు.

ప్రయాణీకుల కాళ్ళూ చేతులు అంటిపోయి మనము శాంతించేసరికి ఆ యువకుల బట్టలు దారవు పోగుల్లా చిరిగిపోయి, తల చిందర వందరగా చెరిగిపోయి, కాళ్ళూ చేతులూ వంకర పోయి, ఏది ముక్కో, ఏది మూలో తెలియ కుండా బూరెల్లా నాచిపోయి సీచ్చి బాగా ముదిరి పోయూక సీచ్చామవ్రి మండి తప్పించుకొచ్చిన పే నెంట్లలా వున్నారు చూడలానికి.

అప్పటికి జరిగిందేమిటో చాలా వరకు అర్థ మయింది. అంతటి అనమానాన్ని భరించలేక పోయారు. సిగ్గుగా తలలు నాలుకున్నారు.

గొడవంతా చూసి డ్రైనరు బమ్మ ఆనే శాడు.

వెంటనే నలుగురూ బమ్మ దిగిపోయారు.

బమ్మలో జనం వారి గురించి ఇంకా చెప్ప కుంటూనే వున్నారు.

వంత్పత్తిలో నిండిపోయింది తులసి భర్త మనము.

మళ్ళీ బమ్మ కదిలింది.

తర్వాత కోటివల్లిలో బమ్మ దిగాక భర్తలో అంది తులసి “నాడు చేసే రెడి వేషాలు భరించలేక పోయాను. తన భార్య వరాయి ముగాడి వంక చూసి నవ్వటం, వలకరించటం ఏ భర్తా భరించలేడు. పొరుషంలో నరైన బుద్ధి చెప్తారనే మిమ్మల్ని రెచ్చగొట్టాను.”

‘నాకు తెలుసు’ అన్నట్టుగా వచ్చి ఆమె చేతిలోని బేగీను అందుకుని ముందుకు దారి తీశాడు. అతని వెనకే ఆమె...